

Storbyernes boligmarked præges i højere grad af social arv

Temanummer: Som mor så datter: social mobilitet i Danmark

Forældrekøb fylder meget i de store studiebyer, hvor det især er de mindre ejerlejligheder, der er populære at udleje til sine børn. I mange år har forældrekøb været vel nok den mest fordelagtige måde at yde støtte til sine børn for rige og formuende forældre, når man ser på de skattemæssige fordele, som fænomenet åbner for. Større politisk bevågenhed i de senere år har dog taget hånd om nogle af de skattemæssige skævheder, mens skattemyndighederne udfordrer en gammel praksis, der har tilladt millionoverførsler fra forældre til børn uden afgiftsberegning.

Indtil for få år siden var forældrekøb – når man som forælder køber en ejerlejlighed og udlejer den til sit barn – i hastig vækst i de store studiebyer i landet. Den kraftige udvikling ser dog ud til at have stilnet af, hvilket der kan være flere forklaringer på.

Fænomenet *forældrekøb* er interessant i et ulighedsperspektiv, da det er et eksempel på social arv i indkomst og formue, der i hvert fald ikke umiddelbart lader sig måle på traditionel vis. Fænomenet er så udbredt, at vi for at forstå forældrekøb bedre må se nærmere på en række skatte- og afgiftsmæssige forhold og et modsætningsforhold i huslejereguleringslovgivningen.

SUNE CASPERSEN

Senioranalytiker i
Arbejderbevægelsens
Erhvervsråd og retsmed-
lem i Landsskatteretten

Skatte- og afgiftsspekulation kan ikke udelukkes som motiv for forældrekøb

Det kan ikke udelukkes, at skatte- og afgiftsspekulation ligger til grund for manges beslutning om at gå ind i et forældrekøb. Forældrekøbet giver mulighed for at foretage en skattemæssigt fordelagtig investering, da en eventuel ejendomsavance i bedste fald er skattefri, hvis lejligheden foræres til barnet til en kunstigt lav pris, og der skal oftest heller ikke betales gaveafgift af transaktionen, selvom den reelle værdi af overdragelsen kan være i millionklassen. Det kan lade sig gøre på grund af en langvarig praksis på skatteområdet og det såkaldte værdiansættelsescirkulære fra 1982 (Skatteministeriet, 1982). På baggrund af cirkulæret kan handelsprisen, når en forælder sælger lejligheden til sit barn, fastsættes til den gældende ejendomsvurdering fratrukket 15 pct. En ejendomsvurdering, som ofte er markant lavere end den reelle markedsværdi. Det bliver altså ikke meget bedre, hvis man er formuende og ønsker at maksimere den formue, som kan overdrages til børnene ved (lovligt) at minimere

skatter og afgifter. Ofte ser man, at familieoverdragelsen til den kunstigt lave pris efterfølges af et salg på det frie marked – til en langt højere pris naturligvis. I 2019 alene skønnes der overført midler for 2,2 mia. kr. ved denne metode (Andersen & Jakobsen, 2021). Det kan sættes i relation til, at det strukturelle niveau for gaveafgiften skønnes at udgøre ca. 0,5 mia. kr., hvilket svarer til årlige overførsler over bundfradragsgrensen for gaveafgift på ca. 3,3 mia. kr. Ligeledes skønnes det strukturelle niveau for boafgiften at udgøre ca. 4,8 mia. kr. årligt svarende til efterladte formuer over bundfradraget for boafgift på ca. 32 mia. kr.¹

Boks 1. Eksempel på skattefri formueoverførsel gennem forældrekøb

Et forældrepar beslutter sig i 2015 for at købe en 65 m² stor ejerlejlighed på Nørrebro i København til 2,2 mio. kr. Lejligheden udlejes til deres datter frem til 2020, hvor datteren gerne vil flytte i hus uden for byen. Det vil forældrene gerne yde økonomisk støtte til.

Derfor beslutter de sig for at overdrage lejligheden til datteren til den lavest mulige pris: den offentlige ejendomsvurdering fratrukket 15 pct. Lejlighedens seneste vurdering lyder på 1,4 mio. kr., hvilket giver en overdragelsespris på knap 1,2 mio. kr. Da overdragelsen er sket i henhold til værdiansættelsescirkulæret, skal der ikke betales gaveafgift i forbindelse med overdragelsen.

Seks måneder senere sælger datteren lejligheden på det frie marked til knap 2,9 mio. kr. Fortjenesten er skattefri, hvis det kan godtgøres, at lejligheden blev erhvervet med henblik på selv at bo der, hvilket understøttes af, at datteren faktisk bor i lejligheden i perioden. Dermed har hun altså fået overdraget en sum på omtrent 1,7 mio. kr. uden beskatning.

Hvis forældrene alternativt havde valgt at sælge lejligheden selv, skulle der først betales ejendomsavanceskat af den realiserede avance på op til 42 pct. af den realiserede avance fratrukket handelsomkostninger. Ved en avance på 600.000 kr. efter handelsomkostninger ville skattebetalingen således være på op til ca. 250.000 kr. Herefter ville en gaveoverførsel til datteren blive beskattet med 15 pct. af beløb over bundfradraget (67.100 kr. pr. forælder i 2020). Ved en gaveoverførsel på 1,45 mio. kr. svarende til det faktisk overførte beløb fratrukket ejendomsavanceskatten ville gaveafgiften udgøre knap 200.000 kr. Den samlede skat ved transaktionen ville altså blive ca. 450.000 kr. mod de 0 kr., der var tilfældet, når lejligheden i stedet overdrages til datteren i henhold til værdiansættelsescirkulæret.

Note: Eksemplet er opdigtet og baserer sig alene på udviklingen i gennemsnitlige kvadratmeterpriser for solgte ejerlejligheder i postnummer 2200 Nørrebro opgjort af Finans Danmark.

Træerne vokser dog ikke ind i himlen. For på trods af at det i mange år efterhånden har været muligt at overdrage fast ejendom til nærtstående, herunder ejerlejligheder, til ejendomsvurderingen fratrukket 15 pct. med udgangspunkt i førnævnte cirkulære fra 1982, er Skattestyrelsen vågnet op til dåd og begyndt at udfordre de mest åbenlyse forsøg på at unddrage statskassen. Det skal sær-

ligt ses i lyset af, at ejendomsvurderingerne i 2013 blev suspenderet efter kritik fra Rigsrevisionen, så de gældende vurderinger for langt de fleste ejerboliger i dag, som endnu ikke har modtaget en ny ejendomsvurdering, er i et prisniveau, der svarer til handelspriserne helt tilbage i 2011.

Skatteret og lovgivning fortsat under udvikling

Der verserer stadig en række principielle sager ved skatteankeinstanser såvel som domstolene, hvis endelige udfald derfor ikke vides endnu. Alt tyder dog på, at der ikke er et retsligt grundlag for at smide praksis fra det gamle værdiansættelsescirkulære fra 1982 i graven alene af den grund, at skattemyndighederne i en lang periode ikke har foretaget nye ejendomsvurderinger. Det er således kun i de mest åbenlyse forsøg på skatteunddragelse, at der indtil nu er fældet endelig dom over, at skattemyndighederne kan tilsidesætte ejendomsvurderingerne og anvende et andet grundlag til at fastsætte handelsværdien ved familieoverdragelser. Ejendomsvurderingerne med det nye ejendomsvurderingssystem vil også tage hånd om sin del af skattehullet, idet de afspejler et nyere og højere boligprisniveau, men selv med nye og mere præcise ejendomsvurderinger vil der fortsat være et stort spillerum for skattefri formueoverførsler, da det fremover vil være muligt at trække op til 20 pct. fra ejendomsvurderingen ved familiehandler. Derudover vil der i perioder med stigende boligpriser kunne opstå en markant forskel på markedsværdien og ejendomsvurderingen, da der kun foretages ejendomsvurderinger hvert andet år. Hertil kan nævnes, at de nye ejendomsvurderinger i første omgang foretages med udgangspunkt i prisniveauet pr. 1. januar 2020, hvilket ikke afspejler boligpriserne i dag. Det er altså et politisk udestående at få tilpasset lovgivningen, så de uhensigtsmæssige skævheder i skattesystemet minimeres.

Generelt har der været stor, politisk bevågenhed omkring forældre køb i de senere år. Det har medført en række stramninger på skatte- og tilskudssiden. Først og fremmest er muligheden for at fratække renteudgifter forbundet med forældre køb i topskatten blevet afskaffet pr. 1. januar 2021 som led i Finanslovsaftalen for 2020.² Senest er det aftalt at afskaffe boligstøtten i forældre køb pr. 1. januar 2024 med aftalen om det nye kontanthjælpssystem fra juni 2022.³ Aftalen er dog ikke blevet udmøntet til lov inden det seneste folketingsvalg, og der er således usikkerhed i forhold til, om afskaffelsen af boligstøtten i forældre køb vil blive effektueret. Derudover er der ikke taget yderligere skridt i retning af at lukke skattehullet for formueoverførslerne.

Skævvridende skatteoptimering kan medføre højere boligpriser i byerne

Som nævnt ovenfor kan et modsætningsforhold i huslejereguleringslovgivningen have betydning for, hvilket udvalg af boliger der købes og anvendes som forældre køb. Når vi ser på, hvilken type af ejerlejligheder der anskaffes og

anvendes som forældre køb, er der ofte tale om mindre, ældre ejerlejligheder, der typisk ikke er så attraktive for professionelle investorer som følge af huslejeregulering, samt at der er tale om individuelle ejerlejligheder og ikke hele udlejningsejendomme.

For forældre købere kan huslejereguleringen i modsætning til de professionelle investorer opfattes som attraktiv, da den husleje, som de må opkræve hos barnet, i givet fald er lavere, end hvis ejerlejligheden kunne udlejes med mere fri prisfastsættelse. En lavere husleje i forældre købet giver færre indtægter, der skal beskattes hos forældrene, mens det for barnet ofte er billigere end de alternative lejemuligheder. Det er vigtigt at pointere, at forældre køb i udgangspunktet skal udlejes til markedsløjen under betragtning af gældende huslejeregulering. En eventuel difference op til markedsløjen vil blive beskattet hos forældrene og pålagt gaveafgift hos barnet, hvis bundfradraget for gaveafgiften overstiges.⁴

Efterspørgslen på de mindre, ældre ejerlejligheder i de store byer bliver dermed større som følge af, at investeringsbeslutningen for rige forældre, der vil støtte deres børn, er skævvredet på grund af skatteoptimering. Det må alt andet lige forventes at lede til et højere boligprisniveau i byerne, særligt i det segment af boliger, hvor forældre køb oftest finder sted (Carstensen 2020, ch. 3).

Forældre køb er ikke kun for studerende

Når man hører ordet ”forældre køb”, er det ofte forbundet med en forestilling om, at der er tale om forældre, der køber en studielejlighed til deres barn, men det er i realiteten kun halvdelen af de personer, der bor i forældre købslejligheder, der er studerende. Samtidig er der nye tendenser, der titter frem, f.eks. omvendt forældre køb, hvor det i stedet er barnet eller børnene, der stiller en lejlighed til rådighed for sine aldrende forældre.

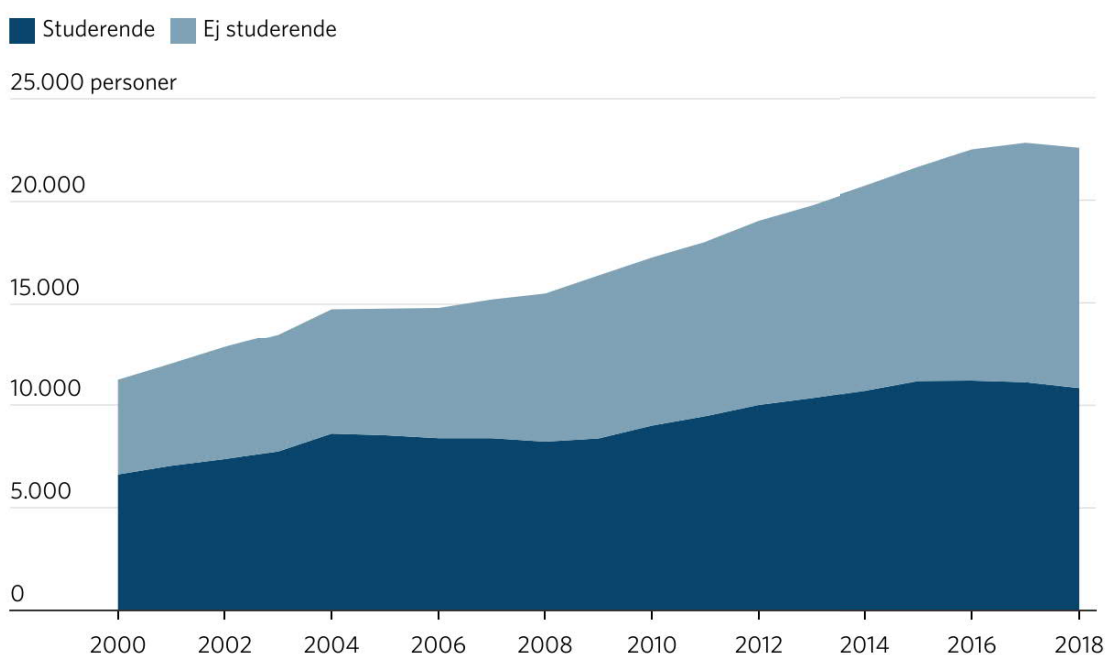
Vi har undersøgt forældre køb på baggrund af Danmarks Statistiks registerdata ud fra en bredt favnende definition, der hverken begrænser på alder, uddannelsesstatus, eller hvilken retning relationen går. Helt konkret kategoriserer vi forældre køb som en ejerlejlighed, der ikke bebos af ejeren selv, men af en beboer, der har en direkte familierelation til ejeren. Familierelationerne dækker juridiske forældre, eventuelle nye partnere til forældre, der ikke længere er sammen, og søskende. Vi tillader desuden relationen at gå begge veje, hvilket skal forstås således, at vi både favner de konventionelle forældre køb, hvor en forælder udlejer lejligheden til sit barn, og omvendte forældre køb, hvor et barn udlejer lejligheden til sin forælder. Man kunne i stedet kalde det ”familieudlejning”.

Det er kun for personligt ejede ejerlejligheder, at vi kan observere ejerforholdene. Det betyder, at hvis en forælder køber en ejerlejlighed gennem et selskab, de har kontrol over, og udlejer denne lejlighed til barnet, vil det ikke indgå i opgørelsen. Vurderingen er dog, at denne databegrænsning ikke har

afgørende betydning for resultaterne, da flere af de skattemæssige fordele ikke lader sig gøre i denne model.

Forældrebetaling er lige så ofte beboet af en person, der ikke er under uddannelse, som af en, der er. Det viser Figur 1, hvor man samtidig kan se, at forældrebetaling på landsplan er vokset i udbredelse over de seneste to årtier. I år 2000 var der i alt 11.200 personer, der boede i et forældrebetaling, hvoraf 6.600 var studerende. Altså knap 6 ud af 10. I 2018 var andelen af studerende i forældrebetaling dog faldet til 10.800 svarende til under halvdelen af de i alt 22.600 personer, der boede i en forældrebetaling. Antallet af personer i forældrebetaling er altså fordoblet over perioden, og den største stigning har været blandt dem, der ikke er studerende.

Figur 1

Anm.: Studerende er defineret som værende i gang med en ordinær uddannelse pr. 1. oktober i året

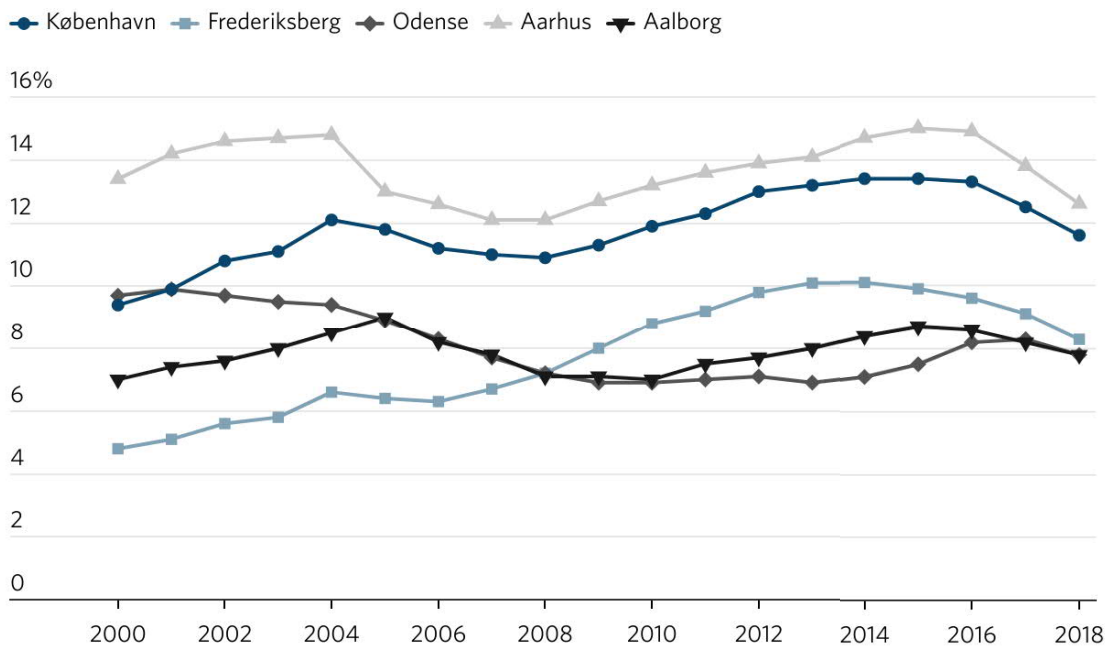
Grafik: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre

Figur 2 viser omfanget af forældrebetalingsejerlejligheder i de fem storbykommuner opgjort som andelen af ejerlejligheder i kommunen, der anvendes som forældrebetaling. I Aarhus Kommune er andelen af ejerlejligheder, der anvendes som forældrebetaling, den højeste blandt de store studiebyer København, Aarhus, Odense og Aalborg – faktisk af alle kommuner i landet. Andelen var i år 2000 på 13,4 pct. i Aarhus Kommune, mens der i 2018 var tale om en andel på 12,6 pct. – altså et fald. Det skyldes ikke et fald i antallet af forældrebetalingsejerlejligheder, men derimod, at der er bygget mange nye ejerlejligheder i Aarhus i perioden, især i de seneste år.

I Københavns Kommune lå andelen af forældrebetaling på under 10 pct. i år 2000, mens den i 2018 var vokset til 11,6 pct., ligeledes i en periode, hvor antallet

af ejerlejligheder er steget markant. Det samme billede kan tegnes i Frederiksberg Kommune, om end fra et lavere niveau på 4,8 pct. i 2000 til 8,3 pct. i 2018.

Figur 2

Anm.: Figuren viser andelen af ejerlejligheder i kommunen, der anvendes som forældre-køb.

Grafik: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre

På tværs af de fem storbykommuner går et billede igen. I de seneste år er andelen af ejerlejligheder, der anvendes som forældre-køb, faldet. Særligt udtalt er det for Aarhus, København og Frederiksberg Kommune. Først og fremmest har nybyggeriet haft en stor indflydelse, når man opgør omfanget som andel af det samlede antal ejerlejligheder. Det var tilfældet i midten af 2000'erne og er også tilfældet i de seneste dataår i undersøgelsen.

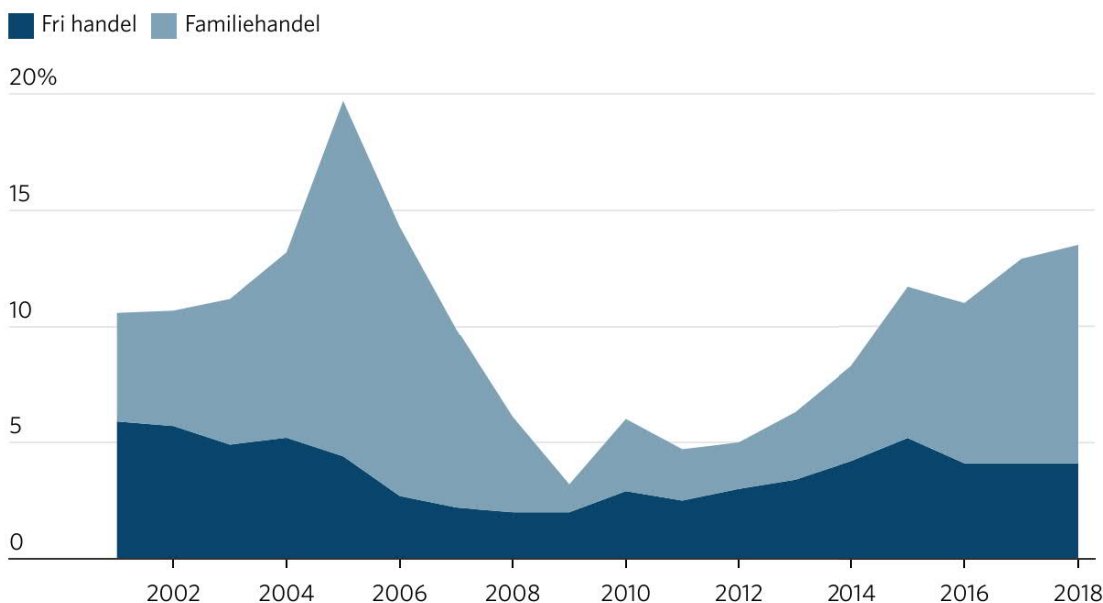
Det er særligt de mindre ejerlejligheder på under 75 kvm., der anvendes som forældre-køb og denne sammenhæng er særligt stærk i København og Frederiksberg Kommune sammenlignet med de øvrige store studiebyer i Danmark. I København anvendes hver femte ejerlejlighed på under 75 kvm. som forældre-køb, mens andelen på Frederiksberg udgør 16 pct. i det seneste dataår. Der er desuden stor forskel på bydelene, hvor især 2200 København N, dvs. Nørrebro, topper listen med den højeste andel forældre-køb (Caspersen, 2020).

Handler med forældre-købslejligheder svinger voldsomt

Nybyggeriet er ikke hele forklaringen på, hvordan andelen af forældre-køb har udviklet sig. For det svinger voldsomt, hvor ofte forældre-køb bliver solgt videre. I 2005 blev knap 20 pct. af alle forældre-købslejligheder ved indgangen af året solgt enten i en fri handel eller som led i en familiehandel. I 2009 var

det blot 3 pct. af forældre købslejlighederne, der blev handlet. I de seneste år i opgørelsen har andelen ligget omkring 13 pct. Det fremgår af Figur 3.

Figur 3

Anm.: Figuren viser, hvor stor en andel af forældre købene primo året, der handles inden årets udgang. F.eks. viser opgørelsen at 13,5 pct. af forældre købene pr. 1. januar 2018 blev solgt inden året var omme. Opgørelsen er korrigeret for, at nogle handler fejlagtigt kategoriseres som frie handel på trods af, at lejligheden sælges til barnet.

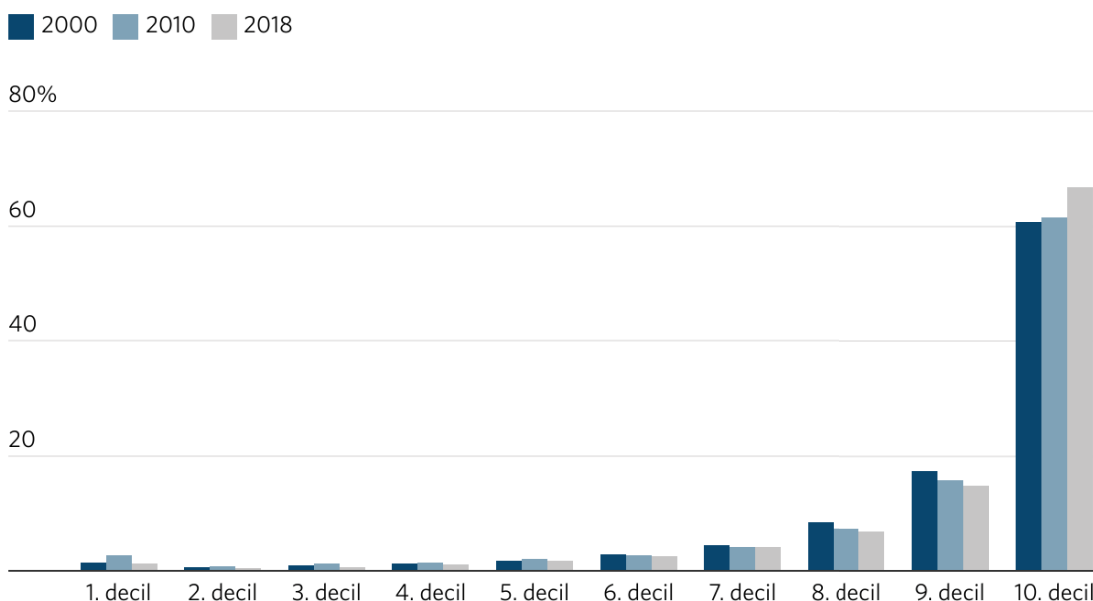
Grafik: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre

Tendensen er, at når boligpriserne er stigende, så stiger andelen af forældre køb, der bliver solgt. Denne tendens er dog særligt tydelig for den del af handlerne, der er familiehandel, altså hvor køberen ikke er en tredjepart, men f.eks. er det barn, der allerede bor i forældre købslejligheden. Denne type handel udgør samtidig flertallet af handel med forældre købslejligheder. Den store handelsaktivitet af forældre køb i midt 00'erne samt i de senere år bidrager også til en forklaring af, hvorfor andelen af ejerlejligheder, der anvendes som forældre køb, i begge perioder var faldende. For manges vedkommende, er børnene simpelthen overgået fra at være lejere til at være ejere i stedet.

Forældre køb er primært forbeholdt de rigeste

Ejerne af forældre køb ligger helt i top målt på deres indkomst. I 2 ud af 3 forældre køb er ejerne blandt de 10 pct. af befolkningen med de største disponible indkomster, som det fremgår af Figur 4. Faktisk hører mere end 80 pct. af forældre købsejerne til blandt de 20 pct. rigeste på landsplan. Det er naturligvis udtryk for, at det kræver en vis økonomi at anskaffe sig en lejlighed til de millionbeløb, som ejerlejlighederne i de store studiebyer går for, og det er således næsten udelukkende forbeholdt de rigeste danskere at købe en lejlighed til deres børn.

Figur 4

Anm.: Omfatter kun de direkte forældre, hvor mindst én forælder til barnet ejer lejligheden. Indkomstdecil blandt forældre er opgjort på baggrund af den husstandsækvivalerede disponible indkomst og omfatter hele befolkningen. I de tilfælde, hvor der er flere ejere af lejligheden og de ikke tilhører samme husstand, er det ejeren med den højeste indkomst, der indgår i opgørelsen.

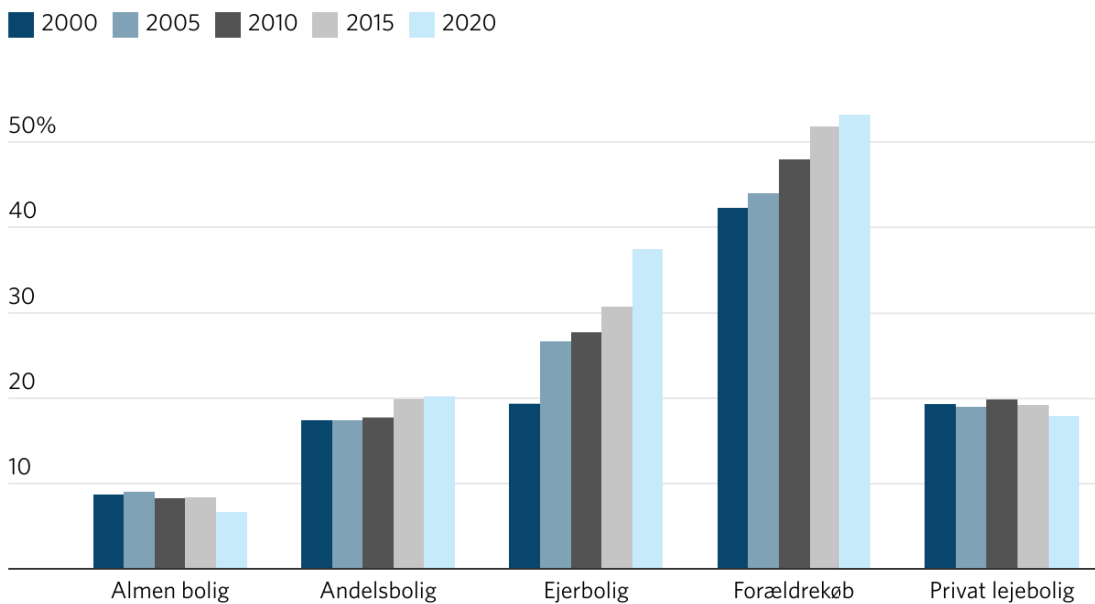
Grafik: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre

Det er samtidig værd at bemærke, at tendensen er gået i retning af, at forældre-købere i højere grad end tidligere er placeret i den øverste indkomstdecil – og dermed blandt de 10 pct. rigeste. Andelen af forældre-købere i 10. decil er vokset fra 60,7 pct. i 2000 til 66,8 pct. i 2018.

Flere unge boligejere i byerne har rige forældre

Unge med forældre blandt de 10 pct. rigeste skiller sig ret markant ud fra deres jævnaldrende, når man ser på deres boligforhold. Forældre-køb er den boligform, hvor de riges børn sidder tungest i de to storbykommuner. Faktisk er det flere end hver anden, der bor i et forældre-køb i Københavns og Frederiksberg Kommune, hvis forældre er blandt de 10 pct. rigeste blandt forældre i barnets generation. Andelen har været stigende fra 42 pct. i år 2000 til 53 pct. i 2020. Det viser Figur 5.

Figur 5

Anm.: Figuren viser, hvor stor en andel af beboerne i aldersgruppen 18-29 år inden for hver boligtype, hvis forældre er blandt de 10 pct. rigeste. Opgørelsen omfatter København og Frederiksberg kommune. Forældrenes indkomstdetil er opgjøret inden for hver generation på baggrund af den højeste indkomst blandt de juridiske forældre. Uoplyste er udeladt.

Grafik: • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Til opgørelsen i figuren er det for hver boligform undersøgt, hvor stor en andel af de udeboende 18-29-årige i Københavns og Frederiksberg Kommune, hvis forældre er blandt de 10 pct. rigeste på landsplan. Opgørelsen af unge, der bor i ejerbolig, dækker udelukkende de personer, der har direkte ejerskab over den ejerbolig, de bor i. Hvis man således bor i en ejerbolig, f.eks. på et udlejet værelse, men ikke har ejerskab over boligen, tælles dette som at bo privat til leje.

Ligeledes dækker opgørelsen af unge, der bor i forældre køb, udelukkende dem, der bor i en ejerbolig, der direkte ejes af deres juridiske forældre eller partneren til en juridisk forælder. Samboende eller personer, der f.eks. lejer et værelse i en forældre købslejlighed, tælles derfor ligeledes som at bo privat til leje. Dette metodevalg bunder i, at alternativet ville trække et slør over den sociale arv, der reelt er, i mulighederne for at bosætte sig i særligt ejerboliger i byen.

Det er, når vi ser på, hvem der bor i en ejerbolig i de to storbykommuner, at der er sket den mest markante udvikling. I år 2000 havde 19 pct. af de unge boligejere i Københavns og Frederiksberg Kommune forældre i top 10 pct. 20 år senere er andelen næsten fordoblet til 37 pct. Der er altså en langt stærkere sammenhæng mellem boligejerskab i Københavns og Frederiksberg Kommune blandt unge i dag, end hvad vi hidtil har set. I samme periode har andelen af unge, der bor i de to kommuner og har forældre blandt de 10 pct. rigeste, kun udviklet sig fra ca. 18 pct. i 2000 til knap 21 pct. i 2020.

Denne udvikling kan ses som udtryk for, at den sociale arv i ens muligheder for at indgå på ejerboligmarkedet i de største danske byer er blevet forstærket. Rige forældre er altså i højere grad en forudsætning for at kunne købe en ejerbolig i de store byer, hvad enten der er tale om en forældrekøbslejlighed, der overdrages til barnet, eller noget andet. Boligmarkedet i de store byer består dog ikke alene af ejerboliger, og det er godt, for vi kan se, at f.eks. almene boliger i højere grad befolkes af lavindkomstgrupper, herunder unge fra en svagere økonomisk baggrund. Men en kraftigt stigende andel af lejeboligerne i de store byer er private udlejningsboliger med relativt fri prisfastsættelse. Det udfordrer især lavindkomstgruppers mulighed for at bo i byerne.

Noter

1. <https://www.ft.dk/samling/20201/almindel/sau/spm/669/svar/1811465/2451298.pdf>
2. <https://www.ft.dk/samling/20201/lovforslag/L106/index.htm>
3. <https://bm.dk/nyheder-presse/pressemeddelelser/2022/06/aftale-paa-plads-nyt-kontanthjaelpssystem-til-gavn-for-boerne/>
4. Jf. Skattestyrelsens vejledning om forældrekøb, <https://skat.dk/data.aspx?o-id=2234784&vid=0>

Referencer

- Andersen, Carsten & Ask Lund Jakobsen (2021), Storbyens skattehul – familiehandlede lejligheder er skattefri arv, Cevea (<https://cevea.dk/analyse/storbyens-skattehul-familiehandlede-lejligheder-er-skattefri-arv/>)
- Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2021), Fra kriseår til velfærdssamfund – et portræt af lønmodtagernes vilkår gennem 85 år (https://www.ae.dk/sites/www.ae.dk/files/media/document/ae_jubil%C3%A6um_web_med%20fotos%20uden%20ophavsret.pdf)
- Carstensen, Christian Langholz (2020), Three essays on housing markets: Price dispersion, dynamic location choices and family investments, PhD Series, No. 212, University of Copenhagen, Department of Economics, Copenhagen (<https://www.econstor.eu/bitstream/10419/240560/1/phd-212.pdf>)
- Caspersen, Sune (2020), Forældrekøb vinder frem på det københavnske boligmarked, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (<https://www.ae.dk/analyse/2020-12-foraeldrekoeb-vinder-frem-paa-det-koebenhavnske-boligmarked>)
- Caspersen, Sune (2021), Aarhus har landets højeste andel forældrekøb, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (<https://www.ae.dk/analyse/2021-01-aarhus-har-landets-hoejeste-andel-foraeldrekoeb>)
- Caspersen, Sune & Mette Weber (2022), Stigende opdeling mellem rig og fattig på tværs af nabolag og skoler, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (<https://www.ae.dk/tema/2022-06-stigende-opdeling-mellem-rig-og-fattig-paa-tvaers-af-nabolag-og-skoler>)
- Skatteministeriet (1982), Cirkulære om værdiansættelsen af aktiver og passiver i dødsboer m.m. og ved gaveafgiftsberegning, CIR nr 185 af 17/11/1982 (<https://www.retsinformation.dk/eli/mt/1982/185>)